

Sygn. akt III CNP 28/09

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa K.F.

przeciwko E.D.

o eksmisję z lokalu użytkowego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 października 2009 r.,

na skutek skargi pozwanej

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 18 czerwca 2008 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

W związku ze skargą pozwanej E.D. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 18 czerwca 2008 r. należy podnieść co następuje.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części, 2) przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, 3) wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, 4) uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, 5) wykazanie, że wzniesienie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono stosując art. 424¹ § 2 – że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi, 6) wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem.

Skarga niniejsza nie spełnia wymagań opisanego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.) polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, niepubl., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, niepubl., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, niepubl.). Przesłanka uprawdopodobnienia szkody, przewidziana w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., zostaje spełniona, jeżeli skarżący powoła w skardze nie tylko wszystkie znane mu fakty, które wskazują na związek między zaskarżonym orzeczeniem a doznanymi skutkiem jego wydania stratami lub utraconymi korzyściami, ale ponadto powoła dowody lub co najmniej ich surogaty, które uczynią twierdzenie o wyrządzeniu szkody wiarygodnym (tak m.in. postanowienie SN z dnia 23 marca 2006 r., IV CNP 23/06, *Biul.SN 2006, nr 6, s. 8*, postanowienie SN z dnia 25 lipca 2006 r., III CNP 40/06). Skarżąca tak rozumianego obowiązku nie wypełniła.

W szczególności nie sprecyzowała wysokości szkody, a powołane i przedstawione przez nią dowody nie są wystarczające dla uprawdopodobnienia zawartych w skardze twierdzeń o szkodzie.

Badana skarga nie wypełnia również wymagania opisanego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Wykazanie w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.) polega na ujawnieniu i przedstawieniu tej okoliczności w sposób wyczerpujący i nie budzący wątpliwości oraz na dowiedzeniu jej istnienia i przekonującym uzasadnieniu. Niezbędne jest przedstawienie analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie - w odniesieniu do zaskarżonego orzeczenia - jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłoby odnieść skutku. (por. postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006/7-8/140, postanowienie SN z dnia 28 lutego 2006 r., I CNP 12/06, niepubl.). W konsekwencji wymaganie przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. nie jest spełnione, jeżeli jak to jest w niniejszej skardze skarżąca ogranicza się do stwierdzenia, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, albowiem nie są spełnione przesłanki formalne, ani do wniesienia skargi kasacyjnej, ani do wznowienia postępowania, a ponadto od powyższego orzeczenia nie były wnoszone żadne inne środki zaskarżenia.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c. w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c.).